

Acatistul Sfântului și dreptului Simeon
(3 februarie)

Sfântul și dreptul Simeon și Sfânta Ana, proorocița (3 februarie):

https://www.academia.edu/43189327/Sf%C3%A2ntul_%C5%9Fi_dreptul_Simeon_%C5%9Fi_Sf%C3%A2nta_Ana_prooroci%C5%A3a_3_februarie

https://archive.org/details/sf.-simeon-si-ana_202202

Materiale despre Întâmpinarea Domnului:

[https://independent.academia.edu/emystea/%C3%8Ent%C3%A2mpinarea-Domnului-\(2-februarie\)](https://independent.academia.edu/emystea/%C3%8Ent%C3%A2mpinarea-Domnului-(2-februarie))

<https://archive.org/details/@steaemy?query=%C3%8Ent%C3%A2mpinarea+Domnului+>

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=%C3%8Ent%C3%A2mpinarea+Domnului+

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, Slavă Ție !

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, Slavă Ție !

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, Slavă Ție !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea ești, și toate le implinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea, și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi;

Doamne, curățește păcatele noastre;

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;

Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluiește !

Doamne, miluiește !

Doamne, miluiește !

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, făcă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău. Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieste-ne pe noi, ca nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluieste-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, miluieste-ne pe noi, că întru Tine am nădărdit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un Milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeu nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădărdim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire. S-a pogorât din ceruri Și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara Și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Și a pătimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi după Scripturi .

Și S-a suit la ceruri și Șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, A cărui Împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, care din Tatăl purcede, Cea ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, care a grăit prin prooroci.

*Întru-una Sfântă Sobornicească și apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin !*

Condacul 1

Ca un lăcaș minunat, sfințit de lumina Duhului, te-ai arătat în mijlocul poporului ales, așteptând cu dor venirea Mântuitorului în trup, cu care vorbeai neîncetat în camera inimii tale, aducându-i jertfa cântării de: *Aliluia !*

Icosul 1

Primind la urechea inimii tale șaptele Duhului, ca pe o comoară ai socotit cuvintele dumnezeiești și le-ai păstrat în vistieria inimii tale, aprinzând tot mai mult focul iubirii cerești și într-aripându-te cu nădejdea vederii Celui Nevăzut; pentru aceasta, minunându-ne de dar dat ție de sus, cu cuviință îngerească îți aducem flori de cântări ca acestea:

Bucură-te, primirea nădejzii mântuitoare;
Bucură-te, flacăra a înțelepciunii dumnezeiești;
Bucură-te, cunoscător al adâncurilor Duhului;
Bucură-te, sălaș al binecuvântărilor dumnezeiești;
Bucură-te, încredințare a tainei minunate;
Bucură-te, vederea Celui Nevăzut cu ochii sufletului;
Bucură-te, sălaș al sfințeniei luminătoare;
Bucură-te, așteptarea mângâierii lui Israel;
Bucură-te, casă sfințită a darurilor Duhului;
Bucură-te, cunună a îngereștii înțelepciuni;
Bucură-te, turn neclintit al faptelor bune;
Bucură-te, așteptare roditoare de vederi minunate;

Bucură-te, Sfinte și drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 2

Ca o stea prea luminoasă străluceai în mijlocul celor șaptezeci de înțelepți ai lui Israil, fiind însetat de lumina înțelepciunii Celui ce primește, din multa Sa milostivire, din nevrednicele noastre guri lauda îngerească: *Aliluia !*

Icosul 2

Adâncul judecăților dumnezeiești prea înfricoșător l-ai socotit, Sfinte Simeoane, și încercând să-l cuprinzi între hotarele minții omenești, ai gândit că e cu neputință ca o fecioară să ia în pânțece, neștiind de bărbat; dar te-ai învrednicit mai apoi a vedea cu ochii tăi mântuirea lui Israel gătită prin Fecioara și Născătoarea de Dumnezeu, pentru care primește cuvinte de cinstire ca acestea:

Bucură-te, pătrunderea tainelor înalte;
Bucură-te, vederea celor mai presus de minte;
Bucură-te, cercetare întru înțelepciune a Scripturilor;
Bucură-te, așteptarea celor nemaivăzute;
Bucură-te, împărtășire din izvorul înțelepciunii;

Bucură-te, primirea cuvântului mântuitor;
Bucură-te, oglindă a darurilor dumnezeiești;
Bucură-te, cort sfințit al Treimii;
Bucură-te, adăpare din cuvintele Scripturii;
Bucură-te, luminare cu razele proorociilor;
Bucură-te, plinitor al legii dumnezeiești;
Bucură-te, vederea rânduielii Stăpânului;
Bucură-te, Sfinte și drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 3

Voind a cuprinde taina nașterii Fecioarei în oglinda minții omenești, te-ai grăbit a șterge tălmăcirea cuvintelor proorocului Isaia, dar, luând îndreptare prin înger, ai cântat Stăpânului: *Aliluia !*

Icosul 3

Îngerul Domnului a fost trimis ca să te oprească de la fapta ce voiai să o săvârșești din îndoiala inimii și ți-a vestit că vei vedea plinirea celor proorocite, de care minune veselindu-te, te învrednicești acum de cinstirea noastră:

Bucură-te, primirea făgăduinței mântuitoare;
Bucură-te, îndreptare minunată prin înger;
Bucură-te, ascultarea cuvântului dumnezeiesc;
Bucură-te, îndulcire de purtarea de grijă a Ziditorului;
Bucură-te, tâlcuirea tainei mai presus de minte;
Bucură-te, împărtășire de lumina înțelepciunii;
Bucură-te, descoperirea adâncului judecăților dumnezeiești;
Bucură-te, ascultarea glasului îngeresc;
Bucură-te, lămurirea tainei străine înțelegerii omenești;
Bucură-te, buna mireasmă a sfințeniei;
Bucură-te, făclie nestinsă în ceata dreptilor;
Bucură-te, așteptarea vederii celor proorocite;

Bucură-te, Sfinte și drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 4

Cuvintele îngerului păstrându-le în cartea inimii tale ca pe niște daruri înaintemergătoare vederii Cuvântului, ți-ai împodobit sufletul cu aripile îngerești ale rugăciunii, strigând către Dătătorul tuturor darurilor: Aliluia !

Icosul 4

Viața ta a fost ca o oglindă a viețuirii îngerești, întru toate împrejurările ferindu-te de orice răutate și curățindu-ți ochii sufletului cu roua rugăciunii; noi, minu-

nându-ne de râvna ta de împodobire cu virtuți în așteptarea Adevărului, îți aducem stălpărilor noastre de gând cinstitor de viață curată:

Bucură-te, îndemnător spre viețuire îngerească;

Bucură-te, vas purtător de daruri cerești;

Bucură-te, suflet îmbrăcat în haina curăției;

Bucură-te, mireasmă tainică a darurilor Duhului;

Bucură-te, ocrotitor tainic al pruncilor;

Bucură-te, scară a virtuților dumnezeiești;

Bucură-te, lucrător osârdnic în pământul mântuirii;

Bucură-te, curățirea minții în râurile umilinței;

Bucură-te, așteptarea Luminii neapuse;

Bucură-te, carte a cugetărilor dumnezeiești;

Bucură-te, făclie sfințită a dreptății;

Bucură-te, stâlp neclintit al virtuții;

Bucură-te, Sfinte și drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 5

Biserica a Cuvântului te-ai făcut, mai înainte de arătarea Acestuia cu trupul pe pământ, sălășluindu-te în preajma templului și aducând rugăciuni neîncetate pentru mântuirea lumii de sub robia celui viclean, dar și laudă milostivirii Stăpânului: ***Aliluia !***

Icosul 5

Ascultând îndemnul Duhului, te-ai grăbit să ajungi la templu, ca să îmbrățișezi pe Cel ce toată lumea îmbrățișează cu însuși gândul Său desăvârșit de iubire; iar noi, prin îmbrățișarea rugăciunii, îți aducem șoaptele gândurilor de evlavie:

Bucură-te, plinirea nădejdi luminoase;

Bucură-te, îmbrățișarea Celui Necuprins cu mintea;

Bucură-te, primirea mângâierii Duhului;

Bucură-te, pas sfințit spre templul încăpător al darului;

Bucură-te, răspunsul dorit la rugăciuni stăruitoare;

Bucură-te, îndulcire de vederea Celui Nevăzut;

Bucură-te, foc al rugăciunii la jertfelnicul inimii;

Bucură-te, primirea razelor nădejdi mântuitoare;

Bucură-te, cercetare iubitoare a Duhului;

Bucură-te, îndemnător spre limanul Cuvântului;

Bucură-te, călătorie în corabia rugăciunii;

Bucură-te, vederea celor mai presus de înțelegere;

Bucură-te, Sfinte și drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 6

Ochii tăi însetați de vederea Izvorului vieții s-au umplut de lacrimile bucuriei, vă-zând ca într-o icoană, purtându-Se în brațele Fecioarei, pe Cel ce a luat trup pentru noi, căruia I-ai cântat: *Aliluia !*

Icosul 6

Cunoscut-ai că Pruncul ținut în brațe de Maica Sa cu dragoste este Mesia cel făgă-duit și brațele ți-ai deschis ca să cuprinzi pe Cel Necuprins în ceruri; pentru aceasta, mărink evlavia și dragostea ta față de Cel ce S-a îmbrăcat cu haina smer-itului nostru trup, te împodobim cu laude ca acestea:

Bucură-te, vederea mântuirii lui Israel;

Bucură-te, dragoste nestinsă pentru Adevăr;

Bucură-te, izvor de laude dumnezeiești;

Bucură-te, întâmpinarea Celui tănuit sub haina trupului smerit;

Bucură-te, îmbrățișarea celui Ce cuprinde toată zidirea;

Bucură-te, vestirea mângâierii lui Israel;

Bucură-te, împodobirea Pruncului cu gânduri iubitoare;

Bucură-te, îmbrățișarea Celui ce cu mâna Sa te-a zidit;

Bucură-te, adăpare din smerenia Cuvântului;

Bucură-te, vederea Pruncului vechi de zile;

Bucură-te, întâmpinarea Celui de pe scaunul heruvimilor;

Bucură-te, odihna gândurilor dumnezeiești;

Bucură-te, Sfinte și drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 7

Recunoscut-ai pe Fecioara cea proorocită de Isaia ca fiind Maică a Celui mai pre-sus de ceruri și i te-ai închinat ei, cântând Stăpânului: *Aliluia!*

Icosul 7

Văzut-ai pe Cea fără prihană înconjurată de cerească lumină și de dumnezeieștile raze strălucită și te-ai veselit cu duhul, mărink smerenia Celui ce nu S-a rușinat a cerceta nevrednicia noastră, luând chip de Prunc; Acestuia închinându-ne, pe tine te cinstim cu cântări ca acestea:

Bucură-te, vederea Fecioarei născătoare de prunc;

Bucură-te, laudă adusă Treimii;

Bucură-te, minunare de înțelepciunea Ziditorului;

Bucură-te, vederea plinirii proorociei lui Isaia;

Bucură-te, mărturisirea judecăților dumnezeiești;

Bucură-te, întâmpinarea Celei pline de dar;

Bucură-te, adăpare din vasul milei dumnezeiești;

Bucură-te, vederea Celei închipuite în cuvinte de prooroci;
Bucură-te, îndulcire de tainele înalte;
Bucură-te, bucurie revărsată în pământul inimii;
Bucură-te, lauda Altarului sfințeniei;
Bucură-te, stea mărturisitoare a tainelor înalte;

Bucură-te, Sfinte și drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 8

Luând în brațe pe Ziditorul Tău, cu smerenie ți-ai plecat gândul înaintea Lui și i-ai cerut să te slobozească, pentru a-i cânta neîncetat cu îngerii: *Aliluia!*

Icosul 8

Văzând mai dinainte patima și răstignirea lui Hristos cu ochii proorocești ai sufletului și sabia mâhnirii ce rănea inima Fecioarei, nu i-ai tăinuit celei Prea fericite întristarea care avea s-o cuprindă la vederea Fiului ei răstignit pe Cruce; minunându-ne de plinirea cuvintelor tale, te cinstim cu evlavie așa:

Bucură-te, împărtășire de darul proorociei;
Bucură-te, glas prin care s-a făcut vestirea Duhului;
Bucură-te, înțelegerea tainei necuprinse de minte;
Bucură-te, vederea în oglinda minții a Răstignirii lui Hristos;
Bucură-te, vestitor al Patimilor Cuvântului;
Bucură-te, mângâierea Fecioarei prin cuvânt;
Bucură-te, adăpare din durerea Celei fără prihană;
Bucură-te, văzător al celor ascunse;
Bucură-te, sălășluire în cămara proorociei;
Bucură-te, împărtășire de slava dreptății;
Bucură-te, casă luminată de Soarele dreptății;
Bucură-te, cunună a tainelor dumnezeiești;

Bucură-te, Sfinte și drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 9

Împreună cu proorocița Ana ai laudat pe Cel mai presus de heruvimi, care a binevoit să se înfățișeze înaintea ochilor omenești ca un Prunc Smerit, aducându-i în dar ca o legănare a Duhului cântarea: *Aliluia!*

Icosul 9

După plinirea nădejdiei celei luminate ai ajuns la apusul vieții și luând binecuvântare de la Răsăritul Cel de sus, te-ai mutat din pământul acestei lumi, așteptând revederea Soarelui dreptății întru odihna vieții veșnice; noi, cei lipsiți de înțe-

lepciunea cea de sus, te rugăm să ne aduci la limanul Vieții, ca să te cinstim cu credință cu stâlpi de cuvinte ca acestea:

Bucură-te, ajungere la apusul vieții;

Bucură-te, plinirea voinței gândului dumnezeiesc;

Bucură-te, împărtășire de binecuvântarea Cuvântului;

Bucură-te, sălaș sfințit al Înțelepciunii;

Bucură-te, comoară a tainelor dumnezeiești;

Bucură-te, îngrădirea minții cu sabia rugăciunii;

Bucură-te, îndemnător spre slujirea Cuvântului;

Bucură-te, sălășluire întru odihna cea neînserată;

Bucură-te, primire întru bucurie Vieții;

Bucură-te, îndulcire de privirea Soarelui veșnic;

Bucură-te, purtător al cuvintelor dumnezeiești;

Bucură-te, moștenitor al darului mântuirii;

Bucură-te, Sfinte și drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 10

În corabia nădejdi ai călătorit în râul curgerii anilor vieții tale și nu te-ai înspăimântat, așteptând să ajungi la limanul vederii lui Mesia și să-I aduci cântarea de mulțumire: ***Aliluia!***

Icosul 10

Casa sufletului ți-ai zidit cu pietrele virtuților în așteptarea Celui ce venea să înnoiască cămările inimilor pustiite de păcate și ai adus Lui jertfa neîncetată a rugăciunii, pentru care primește de la noi raze de cuvinte ca acestea:

Bucură-te, hotar al sfințeniei înalte;

Bucură-te, templu al darurilor Cuvântului;

Bucură-te, împodobirea minții cu laude cerești;

Bucură-te, gătitul sufletului cu podoabele faptelor bune;

Bucură-te, împărtășire de darul vederii Celui Preaslăvit;

Bucură-te, oglindă a Luminii neapuse;

Bucură-te, grăitor al tainelor Împărăției;

Bucură-te, primirea Ziditorului a toată făptura;

Bucură-te, umplere de lumina bucuriei;

Bucură-te, întâmpinarea Celui Nevăzut;

Bucură-te, vederea Vârfului doririlor cerești;

Bucură-te, munte înalt al vestirilor Cuvântului;

Bucură-te, Sfinte și drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 11

Pe Îngerul Cel de mare sfat văzându-L în brațele Fecioarei, ți-ai într-aripat gândul luminat cu zborul laudelor dumnezeiești de: *Aliluia !*

Icosul 11

Binevoit-a gândul înțelepciunii Tatălui să Te arate pe tine mărturisitor al întrupării Fiului Său și străbătând veacurile cu nădejde și întru lumina Duhului, ai slujit tainei înfricoșătoare, făcându-te vrednic de cinstiri ca acestea:

Bucură-te, glas mărturisitor al Cuvântului;

Bucură-te, arătarea deschiderii porților mântuirii;

Bucură-te, propovăduirea lui Mesia Cel adevărat;

Bucură-te, ședere pe scaunul înțelepciunii;

Bucură-te, luminarea gândurilor noastre;

Bucură-te, întâmpinarea Celui slujit de îngeri;

Bucură-te, odihnirea Cuvântului în templul inimii;

Bucură-te, alergare cu pașii Duhului;

Bucură-te, priveghere întru lumina înțelepciunii;

Bucură-te, arătarea Celui ce stăpânește veacurile;

Bucură-te, odihnirea sufletului în mâinile Celui îmbrățișat;

Bucură-te, mărturisire neștearsă a Aducătorului mântuirii;

Bucură-te, Sfinte și drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 12

Slujind tainei Celui vechi de zile care ți S-a arătat ca un Prunc de curând născut, plin de zile te-ai mutat din această viață, cântând Stăpânului: *Aliluia!*

Icosul 12

Acum veselindu-te în corturile îngerești și îndulcindu-te de cântarea întreit sfântă, adu-ți aminte și de noi, cei ce cu evlavie, rostim în cămara inimii gânduri luminoase ca acestea:

Bucură-te, zbor îngeresc pe treptele laudelor;

Bucură-te, mergător pe cărările Luminii;

Bucură-te, aflarea odihnei binecuvântate;

Bucură-te, adăpare din izvoarele Vieții;

Bucură-te, sălășluire la limanurile Raiului;

Bucură-te, ajutor al celor împovărați de necazuri;

Bucură-te, vestirea mântuirii către toți;

Bucură-te, stâlp al înțelepciunii Cuvântului;

Bucură-te, aprinderea făcliei evlaviei în inimile noastre;

Bucură-te, apărător al celor prigoniți de patimi;

Bucură-te, mijlocitor tainic către Hristos;

Bucură-te, rugător neîncetat pentru mântuirea lumii;

Bucură-te, Sfinte și drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 13 (de trei ori)

O, Sfinte și drepte Simeoane, cel ce din negura vremurilor ai fost chemat în zilele cele din urmă, ca să vezi strălucind pe Soarele dreptății în brațele Cerului înțeleghător, prea curată Maica Sa, roagă-L pe Acesta, Cel pe care L-ai întâmpinat cu bucurie, să ne întâmpine și pe noi cu față milostivă în ceasul judecății, ca să-I cântăm împreună cu îngerii: *Aliluia !*

Iarăși se zice:

Icosul 1

Primind la urechea inimii tale șoaptele Duhului, ca pe o comoară ai socotit cuvintele dumnezeiești și le-ai păstrat în vistieria inimii tale, aprinzând tot mai mult focul iubirii cerești și într-aripându-te cu nădejdea vederii Celui Nevăzut; pentru aceasta, minunându-ne de dar dat ție de sus, cu cuviință îngerească îți aducem flori de cântări ca acestea:

Bucură-te, primirea nădejdi mântuitoare;

Bucură-te, flacăra a înțelepciunii dumnezeiești;

Bucură-te, cunoscător al adâncurilor Duhului;

Bucură-te, sălaș al binecuvântărilor dumnezeiești;

Bucură-te, încredințare a tainei minunate;

Bucură-te, vederea Celui Nevăzut cu ochii sufletului;

Bucură-te, sălaș al sfințeniei luminătoare;

Bucură-te, așteptarea mângâierii lui Israel;

Bucură-te, casă sfințită a darurilor Duhului;

Bucură-te, cunună a îngereștii înțelepciuni;

Bucură-te, turn neclintit al faptelor bune;

Bucură-te, așteptare roditoare de vederi minunate;

Bucură-te, Sfinte și drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 1

Ca un lăcaș minunat, sfințit de lumina Duhului, te-ai arătat în mijlocul poporului ales, așteptând cu dor venirea Mântuitorului în trup, cu care vorbeai neîncetat în camera inimii tale, aducându-i jertfa cântării de: *Aliluia!*

Sursa:

<http://schitulclosca.ro/3-februarie-acatistul-sfantului-si-dreptului-simeon/#more-4665>

Viețile Sfinților - Pomenirea Sfântului și dreptului Simeon, primitorul de Dumnezeu

Simeon, bătrânul, după mărturia Sfintei Evanghelii, era un om drept și credincios, așteptând mângâierea lui Israil, iar Duhul Sfânt era peste dânsul. Aceluia i s-a făcut știre de la Dumnezeu despre venirea ce degrabă era să fie în lume, a adevăratului Mesia. Și i s-a făcut știre, precum povestesc istoricii cei vechi, astfel:

*Când, după porunca lui Ptolomeu, regele Egiptului, se tălmăcea Legea lui Moise și toate proorociile din limba evreiască în cea elinească, pentru care lucru erau aleși oameni înțelepți din Israil, șaptezeci la număr. Între aceștia era și Sfântul Simeon, ca un înțelept și iscusit întru dumnezeiasca Scriptură. Atunci el, tălmăcind, scria cuvintele lui Isaia proorocul și, ajungând la cuvintele: **Iată fecioara în pântece va zămisli și va naște fiu**, s-a îndoit, zicând că nu este cu putință ca o fecioară, neștiind de bărbat, să poată naște și, luând cuțitul, a voit să radă cuvintele acelea. Dar **îngerul Domnului** i s-a arătat și i-a ținut mâna, zicând:*

"Nu fi necredincios față de cele scrise, și a căror împlinire singur o vei vedea. Pentru că nu vei gusta moartea până ce nu vei vedea pe Cel ce se va naște din Curata Fecioară, Hristos Domnul".

Deci el, crezând cuvintele îngeresti și proorocești, aștepta cu dor venirea lui Hristos în lume. Și era drept cu viața și fără prihană, ferindu-se de tot răul, șezând lângă biserică și rugându-se lui Dumnezeu să miluiască lumea. Să și să izbăvească pe oameni de diavolul cel viclean.

Născându-se Domnul nostru Iisus Hristos și împlinindu-se patruzeci de zile, iar după obiceiul legii fiind adus în biserică de mâinile Preacuratei Sale Maici, atunci și Sfântul Simeon îndemnat de Duhul a venit în biserică și, căutând spre Pruncul cel mai înainte de veci cum și la Fecioara cea fără de prihană care Îl născuse, L-a cunoscut că Acela este Mesia cel fâgăduit și că aceea este Fecioara prin care avea să se îplinească proorocia Isaia. De aceea, i s-a închinat, văzând-o înconjurată de lumină cerească și fiind strălucită cu dumnezeieștile raze.

Deci, cu frică și cu bucurie apropiindu-se de dânsa, a luat în mâinile sale pe Domnul și a zis: Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta. El a proorocit despre patima lui Hristos și despre răstignirea Lui, spunând că va trece prin sufletul Născătoarei de Dumnezeu sabia mahnirii și a necazului, când va vedea pe Fiul său răstignit pe Cruce. Și așa, mulțumind lui Dumnezeu, s-a mutat cu pace la adânci bătrâneți, pentru că se scrie despre dânsul că a trăit 360 de ani - Dumnezeu astfel lungindu-i viața - ca să ajungă vremea cea din toți vecii dorită, în care Fiul cel fără de ani S-a născut din Sfânta Fecioară, Căruia se cuvine slavă în veci. Amin.

Despre acest Sfânt Simeon, care a primit în mâinile sale pe pruncul Iisus, cel dus în biserică și care a binecuvântat pe Născătoarea de Dumnezeu, Maria și pe Iosif, mulți înțeleg că a fost preot, precum era preot și Zaharia, cel ce a primit mai înainte pe Maria, fiind dusă atunci pruncă în biserică și care avea să fie maica lui Iisus. Între cei ce înțeleg astfel, este Sfântul Atanasie cel Mare, în cartea sa "Despre aceeași fire a Tatălui și a Fiului", apoi Sfântul Chiril din Ierusalim, în "Cuvântul de la Întâmpinarea Domnului", și Sfântul Epifanie, în "Învățătura despre părinții Legii Vechi și ceilalți". Dar de vreme ce sunt unii care nu se unesc - căci nu se pomenește despre aceasta în Evanghelie -, de aceea nu s-a scris nici în cuvântul acesta.

În această zi se mai face și *pomenirea Sfintei Ana, proorocița, de care se pomeneste în Evanghelie, și care cu Sfântul Simeon primitorul de Dumnezeu întâmpinând pe Domnul nostru Iisus Hristos în biserică, grăia despre Dânsul tuturor celor ce așteptau izbăvirea în Ierusalim, cum că Acela este Mesia cel așteptat.*

Totdeauna se face și pomenirea Sfântului prooroc Azaria, de care se scrie în cartea a doua, Paralipomena, capitolul al 15-lea.

Apoi a Sfinților mucenici Adrian și Euvul, care au pătimit pentru Hristos în Cezareea, de la Firmilian ighemonul.

Și a Sfinților mucenici Papia, Diodor și Claudian, care s-au chinuit pentru Hristos în vremea lui Deciu, împăratul, de către Paulin, boierul Pamfiliei.

Cum și a Sfântului mucenic Vlasie cel din Cezareia Capadociei, care era păstor și fiind muncit nu s-a lepădat de Hristos, ci pe mulți i-a adus la credință, iar pe ighemon l-a omorât. Apoi, *rugându-se lui Dumnezeu, și-a dat duhul în mâinile Lui și era văzută o porumbiță, în chipul luminii, zburând deasupra trupului lui. Toiagul lui păstoresc, înfigându-l în pământ, a odrăslit și a crescut copac mare, care acoperea cu ramurile sale altarul bisericii, zidită peste moaștele lui.*